

Socialdemokraterne og Venstre, som i det andet høje Ting er enedes om denne Paragraf, er blevet enige om at udtale i Betænkningen, at de i Paragraffen indeholdte Erstatningsbestemmelser maa betragtes som et ganske ekstraordinært Skridt, der ikke skaber Præcedens, har vi under de i øvrigt foreliggende Forhold ment at kunne slaa os til Taals hermed og gaa med til at lade denne Paragraf blive staaende, og vi stemmer altsaa imod det Forslag, som fra anden Side er stillet om, at Paragraffen skal gaa ud.

Piper: Dette Lovforslag har jo ikke saa faa Lighedspunkter med det Lovforslag, der nylig blev behandlet, om Tillægsafgiften paa Vin; begge tilsigter en indirekte Beskatning af Artikler, der kan betegnes som Luksus, og i saa Henseende har Forslagene fuldt ud Sympati i det Parti, jeg tilhører. Imidlertid maa man ikke tabe af Sigte, at naar man gennemfører en Beskatning for at skaffe de flest mulige Midler i Statskassen, bør Beskatningen holdes indenfor saadanne Grænser, at Forbruget ikke aftager saa meget, at denne Hensigt forfejles. I det Lovforslag, vi nys behandlede, har man indført en ret betydelig Ændring, idet hele Udvalget er enedes om at forhøje den Grænse, som Folketinget har indsat, og hvorved man allerede i Folketinget formindskede den Beskatning. Finansministeren har tænkt. Denne Grænse er altsaa blevet yderligere udvidet, og jeg tror ikke, det vil blive til finansiel Skade, at en Del af Varerne kan sælges til en saa rimelig Pris, at Forbruget ikke næsten helt hører op. Der er endvidere et andet Lighedspunkt, som nylig gav Anledning til en ret omfattende Diskussion; det er de generende Bestemmelser, som er indførte i begge disse Lovforslag. Og naar den højtærede Minister søgte at dreje Tanken hen paa, at dette høje Ting særlig interesserede sig for Vinloven, vel sagtens med den Sidetanke, at det særlig skulde være de Folk, der drak megen Vin, som følte deres Interesser berørt, vil jeg dertil svare, at det, som har faaet mit Parti til at tage Afstand fra de paagældende Bestemmelser i Vinlovsforslaget, er ikke, at der skal svares en Skat af Vin, men at der er indført alle disse generende Kontrolbestemmelser, og at Befolkningen bebyrdes med Ulemper, som jeg kan sige, der i denne Tid er nok af i Forvejen. Paa samme Maade har man i det her foreliggende Lovforslag i høj Grad bebyrdet Fagets Udøvere, saavel dem, der fabrikerer Varerne, som dem, der handler med dem en gros og

en detail, med generende Bestemmelser, og fra vor Side har man bestræbt sig for at faa disse fjernet. En Bestemmelse, der navnlig i høj Grad vil virke generende, er den højtærede Ministers bestemte Krav om, at Fakturaerne for Kontrollens Skyld skal udstedes i dobbelt Form, og at den ene af dem skal paategnes af Modtageren som Bevis for Opgivelsens Rigtighed. Det er fremhævet med stor Styrke af dem, der er beskæftigede ved Faget, at dettè vil være næsten uigennemførligt for dem. Det kræves, for at de ikke skal blive ladt i Stikken, at Modtageren undertegner og kvitterer Fakturaen, forinden han har modtaget Varerne, og dette er jo et ganske urimeligt Forlangende. Vi fra vor Side har søgt at faa den nævnte Bestemmelse fjernet ved velvillig Imødekommen af den højtærede Finansminister. Dette er ikke lykkedes, men vi fastholder vore Ændringsforslag for at se, om vi dog ikke skulde kunne skabe et Flertal til Gunst for de mange handlende, som er interesserede i denne Sag.

Vi har endvidere stillet nogle Ændringsforslag i Overensstemmelse med vore Ændringsforslag til Vinlovsforslaget for at komme bort fra Lovens tilbagevirkende Kraft. Endelig har vi stillet et Ændringsforslag til § 1 med Hensyn til Satserne, og dette staar i alt Fald i nogen Forbindelse med det Ændringsforslag, som er stillet til § 27. Denne Paragraf indfører jo, som den ærede Ordfører allerede har omtalt, et ganske nyt Princip i dansk Lovgivning: der ydes Erstatning til nogle Medborgere, som skulde føle deres Virksomhed generet og indskrænket ved en ny Skattelov. Den ærede Ordfører og hans Parti har jo allerede ved den Tilføjelse, der er givet Folketingets Udvalgs Betænkning, klart lagt for Dagen, i hvor høj Grad de er betænkelige ved dette Skridt; at give Erstatning som Følge af Skattepaalæg vil jo kunne føre meget vidt. Men der er endvidere i dette Tilfælde det at bemærke, at denne Erstatning ikke gives til alle dem, der lider Skade; man udtager en enkelt Klasse, en Klasse, som har lagt sin Misfornøjelse for Dagen paa en meget synlig Maade overfor den høje Regering og for Rigsdagen, og som man derfor har ment at maatte tage skyldigt Hensyn til, medens alle de andre, der lider ved Gennemførelsen af denne Lov, ikke paa saadan Maade har demonstreret og derfor skubbes til Side. Det er atter en Ulighed for Loven, som her præsteres af den siddende Regering, en Ulighed, som vi fra vor Side maa nedlægge en bestemt Protest imod. For vort Vedkommende er § 27 ganske